

Arrest

nr. 175 995 van 7 oktober 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 28 april 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 maart 2016 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden *“met bevel om het grondgebied te verlaten”* (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 2 mei 2016 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KEPPELS en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij legt op 10 november 2011 een verklaring van wettelijke samenwoning af met mevr. T. V. B., van Belgische nationaliteit.

1.2. Op 26 januari 2012 dient de verzoekende partij een aanvraag in van een verblijfskaart als familielid van een Belgisch onderdaan in de hoedanigheid van wettelijk samenwonende partner in een duurzame en stabiele relatie (bijlage 19ter).

1.3. Op 8 december 2012 wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.4. Op 16 april 2014 wordt de Dienst Vreemdelingenzaken in kennis gesteld van een klikbrief, waarin gesteld wordt dat verzoekende partij op 1 mei 2007 in het huwelijk is getreden in Egypte met mevr. D. Deze informatie werd doorgegeven aan het parket van de procureur des Konings te Antwerpen.

1.5. Bij vonnis nr. 554 van 1 februari 2016 heeft de correctionele rechtbank te Antwerpen de verzoekende partij schuldig bevonden aan het met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden plegen van valsheid in authentieke en openbare geschriften en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden het gebruik maken van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was.

1.6. Op 22 maart 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden “met” bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Dit is de bestreden beslissing, waarvan de verzoekende partij op 29 maart 2016 in kennis wordt gesteld, en die bestaat een de beëindiging van het verblijfsrecht, enerzijds, en de beslissing om geen bevel om het grondgebied te verlaten te geven, anderzijds. De motieven zijn de volgende:

“In uitvoering van artikel 42 septies van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 57 gelezen in combinatie met artikel 69 ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van Naam: H., M. S. M. M. (...), Nationaliteit : Egypte, Geboortedatum : (...)1981, Geboorteplaats: B. (...), Identificatienummer in het Rijksregister: (...) , Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...).

Reden van de beslissing:

Art 42septies van de wet van 15.12.1980: De minister of zijn gemachtigde kan de binnenkomst weigeren of een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt, of fraude gepleegd hebben of andere onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht.

Bovengenoemde vreemdeling heeft op 10.11.11 een wettelijke samenwoning met Mevrouw T. V. B. (...) laten registreren. Op 26.01.2012 diende hij een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfsrecht als familielid van een EU onderdaan (bijlage 19ter) in bij de stad Antwerpen en legde deze verklaring van wettelijke samenwoning (nr 2011/516), een ziekteverzekering, bewijzen van samenwoning en een duurzame relatie voor evenals loonfiches van mevrouw. De betrokkene werd in het bezit gesteld van een F kaart op 08.08.2012.

Op 16.04.2014 wordt de Dienst Vreemdelingenzaken dmv een klikbrief in kennis gesteld van het feit dat bovengenoemde vreemdeling op 01.05.07 gehuwd is in Egypte met Mevr D., S. A. A. A. (...), niet van haar gescheiden is en samen met haar een kind heeft, M. (...), die geboren is op (...)2008. Deze informatie werd doorgegeven aan het parket van Antwerpen voor verder onderzoek. Er werd door de DVZ een samenwoningverslag opgevraagd op 25.08.2014 dat positief was dd 15.09.2014.

Op 01.02.2016 heeft de Correctionele rechtbank te Antwerpen (vonnis nr 554, in kracht van gewijsde getreden) de betrokkene schuldig bevonden aan het met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden plegen van valsheid in authentieke en openbare geschriften en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden het gebruik maken van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was.

Namelijk heeft de betrokkene door de Egyptische ambassade valselijk een celibaatsbewijs laten opstellen terwijl hij nog gehuwd was met mevrouw D. (...). Dit stuk heeft hij effectief op 10.11.11 gebruikt als bewijs van ongehuwde staat bij de ambtenaar van de burgerlijke stand te Antwerpen met het bedrieglijk opzet valselijk te doen uitschijnen dat hij in de wettelijke voorwaarden was om een verklaring van wettelijke samenwoning af te leggen en te verhullen dat hij in Egypte nog gehuwd was. Deze verklaring van wettelijke samenwoning met Mevr T. V. B. (...) met nr 2011/516 werd daadwerkelijk geakteerd.

Deze wettelijke samenwoning heeft hij aangewend om zich als wettelijk samenwonende te kunnen inschrijven in het rijksregister in België en een verblijfstitel te kunnen aanvragen als familielid van een EU onderdaan met het bedrieglijk opzet aldus een echtscheiding te kunnen vermijden en zo snel mogelijk een Belgische verblijfsvergunning te kunnen bekomen.

De betrokkene werd de gunst van opschorting van straf verleend gezien er bij het nemen van de strafmaat rekening gehouden werd met zijn begin van schuldinzicht, de duurzame relatie, zijn inspanningen tot integratie en tewerkstelling. Verder werd door de rechtbank beveeld om het valse stuk, dus het celibaatsattest door te halen conform art 463 van het wetboek van strafvordering.

Door het parket van Antwerpen werd contact opgenomen met de burgerlijke stand om de wettelijke samenwoning uit het rijksregister te schrappen.

Samengevat was de betrokkene op het ogenblik van de registratie van de wettelijke samenwoning nog gehuwd en heeft hij dit huwelijk verborgen gehouden voor de Belgische overheid door gebruik te maken van een met valsheid behept celibaatsattest. Uit het vonnis blijkt verder dat zijn Belgische partner dit allemaal niet wist. Op basis van deze wettelijke samenwoning verkreeg de betrokkene zijn verblijfsrecht in België.

Hieruit volgt dat de betrokkene op geen enkel ogenblik voldaan heeft aan de toepassingsvoorwaarden om een wettelijke samenwoning af te sluiten, zijnde het niet verbonden zijn door een huwelijk. Het staat vast dat de betrokkene een met een valsheid behept document heeft voorgelegd om zijn verklaring van wettelijke samenwoning te kunnen afleggen. En het is door deze frauduleus bekomen wettelijke samenwoning dat hij een aanvraag voor het verkrijgen van een verblijfsrecht van een familielid van een burger van de Unie heeft kunnen indienen. De fraude gepleegd voor het afleggen van een verklaring van wettelijke samenwoning ligt dus aan de oorsprong van het verkrijgen van zijn verblijfsrecht in het Rijk. De betrokkene heeft geen recht op een verblijfsrecht dat het rechtsreeks gevolg is van het voorleggen van een vals document. Als een gevolg wordt zijn verblijfsrecht ingetrokken. Rekening houdend met de relatie van de betrokkene met zijn Belgische partner, zijn tewerkstelling en zijn integratie in het Rijk wordt geen bevel om het grondgebied te verlaten genomen."

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), "doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft."

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel haalt de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de formele motiveringsplicht en van de materiële motiveringsplicht.

Het middel wordt als volgt weergegeven in de syntheseseminarie:

"1.

Aangezien de bestreden beslissing, teneinde de toepassing van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet te verrechtvaardigen, verwijst naar het vonnis door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen gewezen op 1 februari 2016, dat in kracht van gewijsde is getreden, zowel opzichts als opzichts het Openbaar Ministerie;

Dat in dit vonnis, dat wordt gevoegd in de inventaris onder document 1, de correctionele rechtbank te Antwerpen in de beoordeling van de strafmaat op uitdrukkelijk wijze de hiernavolgende motivering laat gelden :

Vit de debatten ter zitting en de voorliggende stukken blijkt dat beklaagde in Egypte een diploma van sportleraar behaalde. Hij vormt een duurzame samenwoning met zijn partner V. B. T. (...) gestaafd door een notariële akte. Hij heeft diverse cursussen gevolgd teneinde zich te integreren. Hij is thans de Nederlandse taal machtig en beschikt over een vaste tewerkstelling.

Bij de bestraffing zal de rechtbank dan ook rekening houden met zijn begin van schuldinzicht, de duurzame relatie, zijn inspanningen tot integratie en zijn blanco-strafregister

Dat deze elementen, die door de Correctionele Rechtbank worden weerhouden in voormeld vonnis (doc 1) blijken uit de documenten die verzoeker voegt in de stukken 2 tot en met 6 van de bijgevoegde inventaris, te weten :

- certificaten die getuigen van zijn jarenlange inspanningen om met vrucht de Nederlandse taal onder de knie te krijgen;

- attesten (getuigschriften en diploma) die aantonen dat verzoeker meerdere beroepsopleidingen met vrucht heeft doorlopen;
- gelijkwaardigheidsverklaring van het door verzoeker in Egypte aan de Universiteit van Alexandria behaalde diploma;
- afschrift notariële aankoopakte van Mevrouw V. B. (...) en verzoeker betreffende de aanschaf van het appartement, alwaar deze partners woonachtig zijn;

Dat de correctionele rechtbank te Antwerpen, na beraad, aanvaardt dat aan verzoeker de gunst van de opschorting wordt verleend 'om zijn toekomst niet al te zeer te hypothekeren';

Dat in haar uiteindelijke strafmaatbepaling, de Correctionele Rechtbank opzichts verzoeker de opschorting van de uitspraak van de veroordeling uitspreekt voor een termijn van één jaar, te rekenen vanaf 1 februari 2016'.

Dat verzoeker berust heeft in deze correctionele uitspraak, om reden dat in deze correctionele uitspraak aan verzoeker uitdrukkelijk wordt aangegeven dat 'hij een duurzame samenwoning vormt met zijn partner V. B. T. (...)' en 'zijn toekomst niet al te zeer dient te worden gehypothekeerd' gelet op het geheel van de concrete omstandigheden, te weten :

- Zijn bewezen duurzame relatie met zijn partner T. V. B. (...) en dit sedert inmiddels meer dan 5 jaar;
- Zijn gedrevenheid waarmee hij diverse cursussen heeft gevolgd om zich te integreren en dit zowel teneinde zich de taal van het land machtig te maken als teneinde zich arbeidskansen te verschaffen op de arbeidsmarkt (zie stukken gevoegd in document 2a, 2b, 2c, 3 en 4 van de inventaris);
- Het gegeven dat verzoeker zich de Nederlandse taal machtig heeft gemaakt (zie stukken gevoegd in document 2 van de inventaris);
- Het gegeven dat verzoeker over een duurzame tewerkstelling geniet;
- Het begin van schuldinzicht.

Dat de Correctionele Rechtbank, na expressis verbis de duurzame samenwoning met Mevrouw V. B. (...) te hebben aanvaard, verzoeker een tweede kans geeft;

Dat het Openbaar Ministerie, die in deze correctionele procedure voor de Correctionele Rechtbank te Antwerpen de Belgische Staat vertegenwoordigt, geen hoger beroep heeft ingesteld tegen de toegekende opschorting van uitspraak gedurende 1 jaar, zodat het Openbaar Ministerie, net als verzoeker, heeft berust in de tussengekomen uitspraak voor de Correctionele Rechtbank van 1 februari 2016 (document 1 van de geïnventariseerde stukken);

Dat uit de uitdrukkelijke afwezigheid van hoger beroep in hoofde van de Belgische Staat in de correctionele procédure minstens impliciet dient te worden aanvaard dat de Belgische Staat aan verzoeker heeft te kennen gegeven dat de 'proefperiode' van 1 jaar die aan verzoeker wordt toegekend met uitdrukkelijke vermelding dat deze gunst zich ten opzichte van verzoeker opdringt om 'zijn toekomst niet al te zeer te hypothekeren', een gepaste 'sanctionering' uitmaakt;

Dat deze gunstmaatregel van de opschorting volledig haaks staat op/ indruist tegen de actueel bestreden administratieve beslissing, die op 22 maart 2016 met verwijzing naar de Correctionele procédure is genomen;

Dat immers op die wijze opzichts verzoeker door de Belgische Staat twee volkomen tegenstrijdige beslissingen zijn getroffen, die geenszins met elkaar te rijmen zijn;

Immers in de beslissing van de Correctionele Rechtbank wordt aan verzoeker een gunstmaatregel toegekend door aan verzoeker opschorting van uitspraak toe te staan, daar waar de administratieve beslissing van 22 maart 2016 volkomen haaks staat op deze correctionele beslissing, nu middels de intrekking van het verblijfsrecht de privé- en professionele toekomstplannen van verzoeker onherroepelijk worden doorboord en er derhalve van enige 'opschorting' en tweede kans geen sprake is;

Dat uit deze omstandigheid blijkt dat de motivering van de bestreden beslissing geenszins draagkrachtig is en geenszins te rijmen is met de reeds door de Belgische Staat in het kader van de Correctionele procédure ingenomen positie, nu de Belgische Staat in de gemeenrechtelijke (Correctionele) procedure, waarin na een tegensprekelijk onderzoek en na analyse van de doorslaggevende feitelijke omstandigheden, verzoeker toekomstkansen worden geboden met zijn partner in België daar waar de administratieve beslissing, die in het kader van dit verzoekschrift wordt bestreden, verzoeker geen enkel perspectief wordt gelaten en hem een verder verblijf wordt geweigerd, en dit spijs het feit beide beslissingen de duurzame en inmiddels betonharde relatie van verzoeker met zijn Belgische partner uitdrukkelijk erkennen, wat in dezer de drijfveer is geweest van verweerder om aan verzoeker een initieel verblijfsrecht toe te kennen;

Dat immers verwerende partij zich de facto stoelt op een 'schijnsamenwoning', waarvan het geheel van de feitelijke elementen en meer in het bijzonder de documenten 6, 8, 10 en 11 van de door verzoeker bijgebrachte stukken duidelijk aantonen dat er in hoofde van verzoeker en zijn partner Mevrouw V. B. (...) geenszins sprake is van enige schijnsamenwoning;

Dat ook het door verwerende partij op 25 augustus 2014 opgevraagde samenwoningverslag positief was op 15 september 2014;

Ook het strafonderzoek en vervolgens het op 1 februari 2016 gewezen vonnis van de Correctionele rechtbank te Antwerpen (document 1) bevestigen uitdrukkelijk dat er in deze wel degelijk een duurzame samenwoning van kracht is tussen verzoeker en zijn partner Mevrouw V. B. (...);

Dat om die reden de vernietiging van de bestreden beslissing zich opdringt, temeer daar verzoeker het bewijs bijbrengt van het hebben doorlopen van een echtscheidingsprocedure in Egypte, zoals blijkt uit de documenten 7, 8 en 10 in bijlage gevoegd;

2.

Dat daarenboven de bestreden beslissing op bijzonder contradictorische wijze omspringt met essentiële begrippen nu de aanhef van de beslissing wordt omschreven als een beslissing die 'een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten', daar waar in de detailomschrijving van de bestreden beslissing uitdrukkelijk en op gemotiveerde wijze wordt beslist om aan verzoeker geen bevel te geven om het grondgebied te verlaten;

Dat hiertoe de bestreden beslissing uitdrukkelijk verwijst naar de concrete positieve integratiekenmerken van verzoeker, die trouwens ook de Correctionele Rechtbank hebben overtuigd, te weten, zijn sedert meer dan 5 jaar voortdurende relatie met Mevrouw T. V. B. (...), zijn tewerkstelling en zijn integratie in het Rijk, waarvan de documenten 2 tot en met 6 van de stukkenbundel van verzoeker getuigen;

Dat derhalve deze tegenstrijdige formulering de gebrekkige draagkracht van de bestreden beslissing bevestigt, zodat de vernietiging van de bestreden beslissing zich ook op dit onderdeel opdringt;

3.

Dat tenslotte de bestreden beslissing op tegenstrijdige wijze enerzijds stelt het verblijfsrecht in te trekken en anderzijds, verwijzend naar de relatie van verzoeker met zijn Belgische partner, zijn tewerkstelling en zijn integratie, geen bevel wordt genomen om het grondgebied te verlaten;

Dat deze 2 deelbeslissingen, ni. enerzijds de intrekking van het verblijfsrecht en anderzijds de uitdrukkelijke keuze om geen bevel te nemen om het grondgebied te verlaten, niet met elkaar te rijmen zijn;

Immers dient te worden vastgesteld dat verzoeker zonder verblijfsrecht geen vaste tewerkstelling meer kan genieten, alsook zijn integratie, waarvan zowel de Correctionele Rechtbank als de administratieve rechtbank de aanwezigheid aanvaardt, in nauwe schoenen komen te staan;

Dat dan ook de bestreden beslissing ook op dit punt elke draagkracht mist en derhalve de vernietiging van de bestreden beslissing zich opdringt;"

3.2. Wat de ingeroepen schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreft, dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

Verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Een schending van de formele motiveringsplicht blijkt niet.

De Raad merkt op dat de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert en bijgevolg dient het middel te worden bekeken vanuit het oogpunt van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet, gelet op het feit dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van dat artikel.

Artikel 42septies van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De minister of zijn gemachtigde kan de binnenkomst weigeren of een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt, of fraude gepleegd hebben of ander

onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht."

3.3. Verzoekende partij merkt op dat in het vonnis van 1 februari 2016 van de correctionele rechtbank te Antwerpen, waarnaar uitdrukkelijk wordt verwezen in de bestreden beslissing, rekening wordt gehouden met haar *"begin van schuldinzicht, de duurzame relatie, zijn (haar) inspanningen tot integratie en zijn (haar) blanco-strafregister"*. Om die redenen heeft de correctionele rechtbank haar de *"gunst van opschorting"* van de uitspraak van de veroordeling voor de termijn van één jaar verleend, om haar *"toekomst niet al te zeer te hypothekeren"*. Deze *"gunstmaatregel"* staat volgens verzoekende partij echter volledig haaks op de bestreden beslissing, aangezien de intrekking van haar verblijfsrecht haar privé- en professionele toekomstplannen onherroepelijk zal hypothekeren en er derhalve van enige *"opschorting"* en, bijgevolg, *"tweede kans"*, geen sprake is. De bestreden beslissing is dan ook *"geenszins draagkrachtig"*, en valt geenszins te rijmen met het vonnis van de correctionele rechtbank. In de bestreden beslissing wordt, in tegenstelling tot het vonnis van de correctionele rechtbank, geen rekening gehouden met de opschorting van de uitspraak van de veroordeling, gelet op haar schuldinzicht, haar duurzame relatie, haar inspanningen tot integratie en haar blanco strafregister.

Verzoekende partij wijst er verder op dat zowel in het vonnis van de correctionele rechtbank als in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt erkend dat zij een duurzame relatie heeft met haar Belgische partner. Dit blijkt ook uit het samenwoonstverslag van 15 september 2014. Verzoekende partij voegt ook stukken aan haar verzoekschrift om haar integratie en duurzame relatie te staven. Bovendien brengt zij het bewijs bij van *"het hebben doorlopen van een echtscheidingsprocedure in Egypte"*, zoals blijkt uit de bijlagen gehecht aan het verzoekschrift. De verzoekende partij besluit dat de gemachtigde er dan ook ten onrechte van uitgaat dat er sprake is van een *"schijnsamenwoning"*.

Uit het betoog van verzoekende partij valt af te leiden dat zij tracht aan te tonen dat de gemachtigde bij zijn beoordeling de feitelijke gegevens niet op een correcte wijze heeft beoordeeld, minstens dat hij op grond daarvan in onredelijkheid tot zijn besluit is gekomen.

3.4. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar het vonnis van de correctionele rechtbank van 1 februari 2016, waarin gesteld wordt dat de verzoekende partij schuldig wordt bevonden aan het met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden plegen van valsheid in authentieke en openbare geschriften en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden het gebruik maken van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was. Hierbij wordt gesteld dat verzoekende partij met name door de Egyptische ambassade valselijk een celibaatsbewijs heeft laten opstellen, terwijl zij in Egypte nog gehuwd was met mevr. D. Verzoekende partij heeft vervolgens dit celibaatsbewijs op 10 november 2011 gebruikt als bewijs van ongehuwde staat bij de ambtenaar van de burgerlijke stand te Antwerpen met het bedrieglijk opzet valselijk te doen uitschijnen dat zij in de wettelijke voorwaarden was om een verklaring van wettelijke samenwoning af te leggen en te verhullen dat zij in Egypte nog gehuwd was. Deze verklaring van wettelijke samenwoning werd daadwerkelijk geacteerd door de bevoegde ambtenaar. In de bestreden beslissing wordt verder gemotiveerd dat verzoekende partij deze wettelijke samenwoning heeft aangewend om zich als wettelijk samenwonende te kunnen inschrijven in het rijksregister van België en een verblijfstitel te kunnen aanvragen als familielid van een EU onderdaan (Belg) met het bedrieglijk opzet aldus een echtscheiding te kunnen vermijden en zo snel mogelijk een Belgische verblijfsvergunning te kunnen verkrijgen. In de bestreden beslissing wordt gesteld: *"Samengevat was de betrokkene op het ogenblik van de registratie van de wettelijke samenwoning nog gehuwd en heeft hij dit huwelijk verborgen gehouden voor de Belgische overheid door gebruik te maken van een met valsheid behept celibaatsattest. Uit het vonnis blijkt verder dat zijn Belgische partner dit allemaal niet wist. Op basis van deze wettelijke samenwoning verkreeg de betrokkene zijn verblijfsrecht in België."*

De Raad constateert dat deze motieven allen steun vinden in het administratief dossier, met name in het voormelde vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen. Verzoekende partij voegt overigens zelf een document toe, opgesteld door het Ncb (National central bureau (Interpol)) van Caïro, waarin wordt bevestigd dat zij gehuwd was met mevr. D. tot 14 januari 2015.

Er wordt op zich niet betwist dat verzoekende partij een met valsheid behept celibaatsattest heeft gebruikt. Verzoekende partij betwist evenmin dat zij dit met valsheid behepte celibaatsbewijs heeft gebruikt om op frauduleuze wijze een verklaring van wettelijke samenwoning te verkrijgen. Immers was verzoekende partij op dat moment nog steeds gehuwd in Egypte, wat zij ook niet ontkent en wat overigens wordt bevestigd door de stukken die zij zelf voorlegt in het kader van huidig beroep (zie

bijlagen 9 en 10 bij de syntheseseminarie). De vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekende partij een met valsheid behept document heeft aangewend om haar verklaring van wettelijke samenwoning te kunnen afleggen, berust dan ook op een correcte feitenvinding

Er wordt derhalve niet aangetoond dat de gemachtigde op onzorgvuldige wijze heeft vastgesteld: *“Hieruit volgt dat de betrokkene op geen enkel ogenblik voldaan heeft aan de toepassingsvoorwaarden om een wettelijke samenwoning af te sluiten, zijnde het niet verbonden zijn door een huwelijk. Het staat vast dat de betrokkene een met een valsheid behept document heeft voorgelegd om zijn verklaring van wettelijke samenwoning te kunnen afleggen. En het is door deze frauduleus bekomen wettelijke samenwoning dat hij een aanvraag voor het verkrijgen van een verblijfsrecht van een familielid van een burger van de Unie heeft kunnen indienen.”*

3.5. Verzoekende partij heeft de verklaring van wettelijke samenwoning kunnen afleggen doordat zij een met valsheid behept celibaatsattest heeft voorgelegd aan de bevoegde ambtenaar van de gemeente. In de bestreden beslissing wordt op correcte wijze vastgesteld dat verzoekende partij in wezen niet voldeed aan de voorwaarden om een wettelijke samenwoning af te sluiten, zijnde het niet verbonden zijn door een huwelijk.

Waar verzoekende partij stelt dat er in casu geen sprake is van een schijnsamenwoning, wijst de Raad er op dat nergens in de bestreden beslissing wordt aangehaald dat er sprake is van een *“schijnsamenwoning”*. In de bestreden beslissing wordt enkel verwezen naar de *“frauduleus bekomen wettelijke samenwoning”*.

Uit het gegeven dat verzoekende partij niet voldeed aan de voorwaarden om een wettelijke samenwoning af te sluiten, zoals bepaald in artikel 1475 van het burgerlijk wetboek, volgt niet automatisch dat de verzoekende partij zich heeft schuldig gemaakt een *“schijnsamenwoning”*, zoals gedefinieerd in artikel 1476bis van het burgerlijk wetboek. *“Schijnsamenwoning”* veronderstelt dat uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens een van beide partijen kennelijk enkel gericht is op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van wettelijk samenwonende. In casu blijkt uit de bestreden beslissing dat niet wordt getwijfeld aan de duurzaamheid van de relatie. Derhalve wordt in de bestreden beslissing het gegeven dat verzoekende partij de verklaring van wettelijke samenwoning frauduleus heeft bekomen, nergens gekwalificeerd als een *“schijnsamenwoning”*.

Het betoog dat de vaststelling omtrent een *“schijnsamenwoning”* niet strookt met de voorliggende gegevens, berust dan ook op een foutieve lezing van de bestreden beslissing.

3.6. Verzoekende partij heeft vervolgens na deze frauduleus tot stand gekomen wettelijke samenwoning – hetgeen niet gelijk staat aan de vaststelling dat er sprake is van een *“schijnsamenwoning”* – een aanvraag voor het verkrijgen van een verblijfsrecht van een familielid van een burger van de Unie (c.q. Belgisch onderdaan) kunnen indienen.

Verzoekende partij verwierf een verblijfsrecht op basis van artikel 40bis, § 2, 2° juncto artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, met name in de hoedanigheid van wettelijk samenwonende partner in een duurzame en stabiele relatie. Uit deze bepalingen volgt dat het voorleggen van een verklaring van wettelijke samenwoning één van de cumulatieve voorwaarden vormt om dit verblijfsrecht te verkrijgen. Verzoekende partij betwist niet dat zij zulke verklaring van wettelijke samenwoning heeft verkregen op basis van een met valsheid behept celibaatsbewijs.

Er werd aldus een met valsheid behept document gebruikt dat van doorslaggevend belang was voor de erkenning van haar verblijfsrecht. De vaststelling dat in casu de *“fraude gepleegd voor het afleggen van een verklaring van wettelijke samenwoning (...) dus aan de oorsprong [ligt] van het verkrijgen van zijn verblijfsrecht in het Rijk”* en dat het *“verblijfsrecht [...] het rechtstreeks gevolg is van het voorleggen van een vals document”* is dan ook niet onjuist.

3.7. Het gehele betoog van verzoekende partij omtrent het verkrijgen van een opschorting van de uitspraak van de veroordeling – waarbij de volgende elementen in acht werden genomen: de duurzame samenwoning met haar Belgische partner, haar integratie, vaste tewerkstelling en haar blanco-straftblad – neemt niet weg dat verzoekende partij door de correctionele rechtbank te Antwerpen wel degelijk schuldig werd bevonden aan het met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden plegen van valsheid in authentieke en openbare geschriften en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden het gebruik maken van de valse akte of van het valse stuk wetende dat het vervalst was. De feiten werden immers bewezen geacht.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de gunst van “*opschorting van straf*” waarmee de opschorting van de uitspraak van de veroordeling wordt bedoeld evenals de elementen die daartoe aanleiding hebben gegeven. Aldus blijkt dat wel degelijk rekening werd gehouden met deze gunstmaatregel.

Dat verzoekende partij na schuldig te zijn bevonden niet strafrechtelijk werd gestraft, neemt echter niet weg dat de gemachtigde op basis van de vastgestelde feiten, met name dat in casu het “*verblijfsrecht (...) het rechtstreeks gevolg is van het voorleggen van een vals document*”, nog steeds verblijfsrechtelijke maatregelen kan nemen.

3.8. In het kader van zijn discretionaire bevoegdheid zoals voorzien in artikel 42septies van de Vreemdelingenwet, heeft de gemachtigde er voor gekozen om, nadat hij rekening heeft gehouden met de gunstmaatregel van de correctionele rechtbank, het verblijfsrecht van verzoekende partij te beëindigen.

Het komt de Raad niet onjuist of kennelijk onredelijk voor dat de gemachtigde, niettegenstaande de voormelde elementen die hebben geleid tot een opschorting van de uitspraak van de veroordeling in de strafrechtelijke procedure naar aanleiding van het gebruik van het valse stuk, maar gezien de vaststelling dat het verblijfsrecht rechtstreeks het gevolg is van de gepleegde fraude, in casu toch een beslissing neemt om een einde te stellen aan dit recht op verblijf van meer dan drie maanden op basis van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet.

Met het betoog dat haar door de correctionele rechtbank een opschorting van de uitspraak van veroordeling werd verleend, toont verzoekende partij niet aan dat gezien de gepleegde fraude, die bewezen werd geacht door de correctionele rechtbank, het alsnog kennelijk onredelijk was om het verblijfsrecht te beëindigen nu deze fraude van doorslaggevend belang was voor de erkenning van het verblijfsrecht en verzoekende partij in wezen nooit recht heeft gehad op dit verblijfsrecht daar zij niet aan één van de cumulatieve voorwaarden voldoet.

3.9. Vervolgens blijkt uit de bestreden beslissing dat de gemachtigde de aangehaalde elementen van “*schuldinzicht, de duurzame relatie, zijn inspanningen tot integratie en tewerkstelling*” en de opschorting van uitspraak van veroordeling wél heeft laten meespelen voor wat betreft de eventuele afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Zo motiveert de gemachtigde: “*Rekening houdend met de relatie van de betrokkene met zijn Belgische partner, zijn tewerkstelling en zijn integratie in het Rijk wordt geen bevel om het grondgebied te verlaten genomen.*”

Verzoekende partij meent dat de beslissing waarbij een einde wordt gesteld aan haar recht op verblijf van meer dan drie maanden niet te rijmen valt met de keuze van de gemachtigde om haar geen bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren. Zij stelt dat haar integratie en haar tewerkstelling zonder een verblijfsrecht in nauwe schoenen komen te staan.

De Raad merkt op dat de gemachtigde zowel wat betreft het beëindigen van het verblijfsrecht (artikel 42septies van de Vreemdelingenwet) als wat betreft de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten (artikel 57 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) over een discretionaire bevoegdheid beschikt. Het komt de Raad niet kennelijk onredelijk voor dat de gemachtigde ervoor kiest om, enerzijds, het verblijfsrecht te beëindigen wanneer dit verblijfsrecht het rechtstreeks gevolg is van het voorleggen van een vals document, en, anderzijds, geen bevel af te geven omwille van de relatie met een Belgische partner, de tewerkstelling en integratie.

In wezen doet de gemachtigde niets anders dan verzoekende partij een tweede kans te geven, net zoals de correctionele rechtbank deed door middel van opschorting van uitspraak van veroordeling. Dit blijkt ook uit een interne nota van 21 maart 2016 die zich bevindt in het administratief dossier en waarin wordt gesteld:

“*Intrekken verblijfsrecht dat op valselijke basis verkregen werd en dit zonder bevel om het grondgebied te verlaten gezien de duurzame relatie, tewerkstelling en inspanningen tot integratie zoals ook vernoemd in het vonnis. (...) Privé leven (zijnde zijn effectieve samenwoning en samenleven met mevr. Van Bruggen) is ook niet geschaad. Mijnheer krijgt de kans om zijn burgerlijke stand in Egypte in orde te maken om aldus opnieuw een wettelijk verblijfsrecht in functie van zijn Belgische vriendin te kunnen verkrijgen.*”

Verzoekende partij dient derhalve, gelet op deze elementen eigen aan haar persoonlijke situatie, het grondgebied niet te verlaten en krijgt daardoor de mogelijkheid om zichzelf in regel te stellen wat betreft haar burgerlijke stand. Verzoekende partij wijst erop dat zij een echtscheidingsprocedure heeft doorlopen in Egypte en brengt daarvan het bewijs bij. Eens verzoekende partij aantoonde dat zij weer ongehuwd is en haar echtscheiding in Egypte door de Belgische overheden volgens de regels van het Wetboek Internationaal Privaatrecht wordt aanvaard en overgeschreven in de registers van burgerlijke stand, kan zij opnieuw een verklaring van wettelijke samenwoning afleggen en vervolgens een nieuwe verblijfsaanvraag tot gezinshereniging indienen in functie van haar Belgische partner. Het staat verzoekende partij overigens vrij een aanvraag in te dienen om op andere gronden een machtiging tot verblijf te verwerven.

Aldus toont verzoekende partij niet aan dat haar toekomst wordt gehypothekeerd of dat haar inspanningen tot integratie worden teniet gedaan.

3.10. Verzoekende partij hekelt dat de bestreden beslissing “*op bijzonder contradictorische wijze omspringt met essentiële begrippen*” nu in de titel wordt vermeldt: “*met bevel om het grondgebied te verlaten*”, terwijl uit de motivering blijkt dat haar geen bevel om het grondgebied te verlaten wordt opgelegd. Deze tegenstrijdige formulering bevestigt volgens de verzoekende partij “*de gebrekkige draagkracht*” van de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast dat uit de volledige lezing van de bestreden beslissing op onmiskenbare wijze blijkt dat de vermelding van het woord “*met*” in de titel een materiële vergissing betreft, die geenszins kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing. Verzoekende partij toont niet aan dat de materiële vergissing in de titel enige weerslag zou hebben op de inhoud van de bestreden beslissingen. De verzoekende partij levert in het derde onderdeel van haar middel overigens kritiek op het gegeven dat de gemachtigde enerzijds heeft beslist om haar verblijfsrecht in te trekken en anderzijds heeft besloten om haar geen bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren, zodat de zij in haar verzoekschrift zelf uitdrukkelijk aangeeft te begrijpen dat in haar geval geen bevel om het grondgebied te verlaten werd afgeleverd.

Verzoekende partij toont niet aan dat zij een nadeel heeft ondervonden vanwege deze materiële vergissing. Evenmin blijkt dat zij erdoor werd misleid.

3.11. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de bestreden beslissingen zijn tot stand gekomen met miskenning van de voorliggende gegevens of op grond van een incorrecte feitenvinding. Voorts maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de gemachtigde op kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld dat haar verblijfsrecht dient te worden ingetrokken.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Het enige middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend zestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES